

Gepensioneerde Personeelsleden van het Provinciaal Instituut PIVA

Verslag NATUURWANDELING

Datum : 24 juni 2021

Deelnemers ;

Jo De Smedt en Maggy, Jos Goris, Mimi Van Hoof en André, Anita Heylen, Matty Van den Broek en Stefan, Luc Bastiaens, Piet Otten en Máire, Walter Robberechts, Lieve Leemans en Jan, Jos Roovers

De Mirabrug heeft aan beide zijden een parking. Dus gebruikten we ze alle twee. De groep die over de brug moest schrok van de lage stand van de Durme. Zo droog was het de laatste dagen nu ook weer niet. Eindelijk weer bekend volk. Geen handen, geen knuffels, wel een prettig weerzien !

Na een paar honderd meter wou Jo ons door een overstromingsgebied in aanleg loodsen. In de toekomst zou hier een slikken- en schorregebied ontstaan met riet, moerasplanten en kleine bosjes. Alleen... sinds enkele dagen stond er een verbodsteken voor voetgangers. Dus gingen we braafjes rond over een verhoogde berm. 'Spannend' was wel dat we volgens de kaart midden in het water stonden.

Luc woont vlakbij en kent de streek door en door. Hij kon er boeiend over vertellen.

Vrij vlug in de wandeling loste het voorste deel van de schoenzool van Máire en even later ook het achterste deel. Plakband bracht redding. Toen ook de zool van de andere schoen het begaf besloot Máire zonder zolen voort te stappen. Chapeau.

Secretariaat: Mimi Van Hoof, Ter Rivierenlaan 131, 2100 Deurne, Tel. 0486 187 666

e-mailadres: mimivanhoof@gmail.com

Bankrekening: BE05 0682 1205 6575 / PIGEPA, P. Breughelstraat 27, 2900 Schoten

Gepensioneerde Personeelsleden van het Provinciaal Instituut PIVA

Onze wandeling ging van de Lage Dries naar de Hoge Dries. Onderweg kwamen we langs de mooie Lia-tuin. Een oude kloostertuin, voor een deel aangelegd, maar waar ook de natuur vrij zijn gang kon gaan. Een speelplek voor kinderen en een picknicktafel voor ons .

Verder liepen we langs het Waas en Reynaertland, Bombeke, tussen de graanvelden (was het nu tarwe of koren bakkers), langs een paar dikbilkoeien (zeg ik dat goed Walter ?), terug naar het toekomstig overstromingsgebied.

Onze laatste stop was het Beerkaaihuisje.

Sinds 1600 werd hier (menselijke) beer opgeslagen in grote gemetste putten. De beer kwam per schip aan, vooral uit Antwerpen en Gent. De schippers en de landbouwers die de beer kwamen ophalen konden tot WO II in 'het kaaiken' een pint pakken

Het beerkaaihuisje staat zeer pittoresk aan het natuurgebied, maar buiten een klein huisje met een hartje vonden we niets terug van de vroegere activiteiten.

Nog een paar honderd meter over de dijk en we waren terug bij 'De Koolputten'. Hier werd vroeger geen beer maar kolen gelost. Volgens het gedicht ter plaatse : De vuilste, meest verpauperde plek in het Durmedal. Sinds kort staat er een mooi wit 3 sterrenhotel met een groot terras. Hoog tijd om onze dorst te lessen. Met vier aan een tafeltje zoals het nog enkele dagen verplicht was.

De helft moest terug over de Mirabrug om bij zijn parking te komen.

Ongelooflijk hoe hoog het water nu stond !

Soms kan je vanaf de brug een mascaret op de Durme zien. Enig in België !

De getijden in de Durme veranderen normaal langzaam. Rond volle maan en nieuwe maan gebeurt dit met een vloedgolf, een mascaret.

Maar daar moeten we nog eens voor terugkomen.

Dank je Jo, dank je Luc, jullie hebben er een toffe dag van gemaakt

Anita Heylen

Secretariaat: Mimi Van Hoof, Ter Rivierenlaan 131, 2100 Deurne, Tel. 0486 187 666

e-mailadres: mimivanhoof@gmail.com

Bankrekening: BE05 0682 1205 6575 / PIGEP, P. Breughelstraat 27, 2900 Schoten